

РЕШЕНИЕ № 8

гр. София, 16.11.2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВНИЯТ СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, първи наказателен състав, в публичното съдебно заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУМЯНА ИЛИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА
ДИМЧО ГЕОРГИЕВ

в присъствието на секретаря Р. И. и с участието на прокурора ГАЛЯ ГУГУШЕВА, след като разгледа докладвано от съдията ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА ВНОХД №142 по описа на АСНС за 2012г. и за да се произнесе взе предвид следното:

С Присъда от 20.06.2012г. по НОХД №633/2012г. Специализираният наказателен съд –София, 8-ми н.с., е признал подсъдимия Й. Е. Н. за ВИНОВЕН в извършване на престъпление по чл. 339 ал. 2 вр. с ал.1 предл.2-ро от НК, като на основание чл. 54 ал.1 от НК вр. с чл. 373 ал.2 от НПК му е наложил наказание лишаване от свобода за срок от четири години и шест месеца. На основание чл. 58а ал.1 от НК вр. с чл. 373 ал.2 от НПК размерът на така наложеното наказание е намален с 1/3, като на подсъдимия е наложено наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ТРИ ГОДИНИ.

На основание чл. 66, ал.1 от НК изпълнението на така наложеното на подсъдимия Й. Е. Н. наказание лишаване от свобода Е ОТЛОЖЕНО с изпитателен срок от ПЕТ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 59 ал. 1 и ал. 2 от НК от така определеното наказание е приспаданото времето, през което подсъдимия Й. Е. Н. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 01.11.2011 г. до 05.11.2011г.

На основание чл. 53 ал.2 б. „а“ от НК е постановено ОТНЕМАНЕ в полза на държавата на вещите - предмет на престъплението, притежаването на които е забранено, както следва: 1 брой пистолет "В.-Р - 38, кал. 9x19мм. с фабр. № , един пълнител към него с 1 брой патрон къл. 9мм.; 1 брой пистолет "Л.-Р, кал. 9x19 с фабр. № с два празни пълнителя към него; 1 брой пистолет "Маузер", кал. 6x35мм. с фабр. № и един празен пълнител към него; 1 брой пистолет "О.", кал. 6, 35мм фабр. № с един пълнител към него с 1 брой патрон - кал. 6, 35мм; 1 брой пистолет "Зауер"-38 Н, кал. 7,65мм. с фабр. № с два празни пълнителя към него; 2 броя патрони кал. 7,65мм ; 1 брой пистолет "Л.", кал. 7,65мм с фабр. № с един брой празен пълнител към него; 1 брой картечен пистолет "С. - МК-2", с фабр. № и един пълнител към него с 6 броя патрона, кал. 9x19; 1 брой пистолет „Маузер“ с фабр. № с един брой пълнител с 2 броя боеприпаси и един брой празен пълнител; газов пистолет „А. –RG“; газ-сигнален пистолет „ИЖ“, модел 79-8 с един брой празен пълнител; 1 брой гладкоцевна пушка

"43", 11 -ти калибър с фабр. № ; 1 брой пушка "Маузер", турско производство, модел 1893 година, без фабричен номер с надписи на арабски език; 1 брой пушка - карабина " М.", модел - 1895 год. с фабр. № ; 1 брой пушка "У.", модел - 1894 година без фабричен номер; 1 брой пистолет марка " М.", кал. 22 с фабричен № с 1 брой пълнител с 6 броя патрони кал. 22мм /5,6мм/; 400 броя патрона, кал. 9 мм, поставени в картонени кутии с надпис "М.", 9 мм,- Л.; 181 броя патрона, кал. 7,65 мм.; 164 броя патрона кал. 9x18 и 3 броя гилзи, поставени в картонени кутии; 50 броя патрона, кал.44, поставени в картонена кутия с текст на латиница "S."; 106 броя патрона, кал. 6,35мм., поставени в картонена кутия; 95 броя ловни патрони - 12ти калибър; 992 броя патрона, 22 калибър /5,6мм/; 5 броя ловни патрона 16ти кал; 3 броя патрона, кал. 9x19мм; 1 брой патрон, кал. 5,45мм.; 7 броя патрона, кал. 8мм; 1 брой газ-сигнален револвер марка "Е.", кал. 9 мм. с фабричен номер № 9, преработен за стрелба с патрони 22 калибър и 86 броя патрони, кал. 22 /5,6мм/;

На основание чл. 189 ал.3 от НПК подсъдимият Й. Е. Н. Е ОСЪДЕН да заплати по сметка на СпНС сумата от 725.40лв. / седемстотин двадесет и пет лева и четиридесет стотинки/, представляваща направени разноски по делото, както и 5 лв. държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Против присъдата в законоустановения срок е постъпил протест на прокурор от Специализираната прокуратура –София, с оплакване за явна несправедливост на наложеното на подсъдимия Н. наказание, неправилно приложение на института на условното осъждане по чл.66 ал.1 от НК. Иска се отмяна на приложението на чл. 66 ал.1 от НК, а определеното с Присъдата наказание от 3/три/ години лишаване от свобода да бъде изтърпяно от подс. Н. ефективно, при първоначален общ режим и в затворническо общежитие от открит тип. В протеста не са направени искания за събиране на нови доказателства.

Против присъдата в срок е постъпила и жалба от подс. Й. Е. Н. чрез защитника му адв.А. П. с доводи за неправилност и незаконосъобразност на присъдата, постановена спрямо нейния подзащитен и за явна несправедливост на наложеното по отношение на подсъдимия наказание. В жалбата се правят алтернативни искания – за отмяна на първоинстанционната присъда, като подс. Н. бъде признат за невиновен за престъплението по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл.2-ро от НК и оправдан, или /алтернативно/ - за намаляване размера на наложеното наказание. С жалбата не са представени доказателства, както и не са направени искания за събиране на нови такива пред въззивната инстанция.

В съдебно заседание пред настоящата съдебна инстанция защитникът на подс. Н. – адв. Ан. П. поддържа изцяло подадената въззивна жалба срещу присъдата на първоинстанционния съд по изложените в нея съображения, като поддържа и направените в нея искания – за отмяна на присъдата на СпНС и постановяване на нова, с признаване на подзащитния й за невиновен и оправдаването му поради липса на елементите от субективната страна на деянието по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК – пряк умисъл у подсъдимия за извършване на престъплението; поддържа и алтернативното си искане за намаляване размера на наложеното наказание „лишаване

от свобода“, като се определи такова в размер на 1 година лишаване от свобода, чието изпълнение да бъде отложено при условията на чл. 66 ал.1 и ал.2 от НК с изпитателен срок от 3 години.. Твърди се /като трета алтернатива/, че в конкретния казус може и следва да намери приложение разпоредбата на чл. 9 ал.2 от НК.

Подсъдимият Й. Е. Н. поддържа въззивната жалба и настоява за намаляване на наложеното му от първостепенния съд наказание.

В съдебното заседание пред настоящата съдебна инстанция прокурорът от Апелативната специализирана прокуратура поддържа въззивния протест. Изразява съображения за несправедливост на наложеното наказание на подсъдимия Н.. Твърди за несъобразеност на наказанието му с генералната и специалната превенции и с целите на наказанието по чл. 36 от НК. Поддържа направените в протеста искания за отмяна приложението на чл. 66 от НК по отношение на наложеното от първоинстанционния съд на Н. наказание „лишаване от свобода“. Пледира за изменение на присъдата в насока отмяна на приложението на условното осъждане по чл. 66 ал.1 от НК. Прокурорът изразява становище за неоснователност на въззивната жалба на подс. Н. и неговия защитник.

Апелативният специализиран наказателен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди изложените от страните съображения и като сам служебно провери правилността на присъдата, намери следното:

Въззивният протест и въззивната жалба са процесуално допустими – подадени са в срок от надлежно оправомощени страни в наказателния процес и съдържат изискуемите в чл. 320 ал.1, 2 и 4 от НПК реквизити. На основание и в срока по чл. 320 ал.3 НПК защитникът на подсъдимия и депозирал допълнително писмено изложение към жалбата.

Съдебното производство пред първата съдебна инстанция се е развило по реда на Глава 27-ма от НПК - чл. 371 т.2, чл. 372 ал.4 и чл. 373 ал.3 от НПК.

Цялостното признаване от страна на подсъдимия на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, обуславя и пределите на инстанционния контрол, а така също фактическите рамки на въззивното решение.

При проверка на процесуалната дейност на първостепенния съд в съкратеното съдебно следствие, настоящият въззивен състав намира, че тя е осъществена при съблюдаване на нормативната уредба на посочената по-горе диференцирана процедура.

Решението за предварително изслушване на страните е взето от Специализирания наказателен съд по искане на подсъдимия чрез упълномощения му защитник, направено изрично в съдебното заседание на 20.06.2012г. Първостепенният съд се е произнесъл по чл. 370 ал.4, след като е правилно е преценил, че са налице всички обстоятелства по чл. 370 ал.2 и ал.3. Страните в производството по предварително изслушване, както и по-нататък в производството по чл. 373 ал.3 вр. с чл. 372 ал.4 вр. с чл. 371 т.2 от НПК, са конституирани правилно. Предвид на това, че обвинението е за престъпление по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК, не са конституирани частни обвинители, граждански ищци и граждански ответници.

В първоинстанционното производство по настоящото дело е спазен регламентираният в Глава 27-ма от НПК ред за допускане и провеждане на съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371 т.2 от НПК. В съдебното заседание, проведено на 20.06.2012г. първоинстанционният съд се е уверил в действителността на направеното от подсъдимия Н. волеизявление по чл. 371 т.2 от НПК, а именно – личното, доброволно и цялостно признаване от негова страна на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, както и съгласието, изразено от него да не се събират доказателства по тези факти. След като се е убедил в правно валидно извършеното признание от страна на подсъдимия на фактите по обвинителния акт и съгласието му да

не се събират доказателства по тях, а така също след като е извършил правилна и законосъобразна доказателствена преценка, съдът се е произнесъл с надлежно определение по чл. 372 ал.4 от НПК.

Коментирайки спазването на процедурата по особеното производство по Глава 27-ма /чл. 371 т.2, чл. 372 ал.4 и чл. 373 ал.3 от НПК/, настоящият въззивен състав намира за уместно да отбележи тук, че доказателствената преценка на първоинстанционния съд и постановяването на неговата присъда са извършени в съответствие с чл. 373 ал.3 от НПК. По-долу в настоящия съдебен акт тези изводи ще бъдат аргументирани подробно. Съобразно пункт 8.2 от Тълкувателно Решение №1/06.04.2009г. по т.д №1/2008г. на ВКС на РБ, ОСНК, след като установи изпълнение от страна на първоинстанционния съд на процесуалните норми по Глава 27-ма от НПК, въззивният съд следва да реши делото на основата на фактическата обстановка, очертана в обвинителния акт, като приеме само такива фактически положения, които са напълно съвместими с признатите факти.

Въз основа на това, решаващият състав на въззивния съд намира за безспорно установена и приема /също както това е сторил първоинстанционният/, следната относима към предмета на делото фактическа обстановка:

Подсъдимият Й. Е. Н., българин, с българско гражданство. Завършил е средно образование. Семейен е, има дете, за което полага грижи. Трудово ангажиран е, работи като отговорник предпечат в [фирма] – [населено място]. Не е осъждан.

В Главна Дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР – постъпила информация, че Й. Е. Н. държи в дома си на адрес [населено място], [улица], огнестрелни оръжия и боеприпаси, без да притежава надлежни по закон разрешителни за придобиване, съхранение, носене или търговия с огнестрелно оръжие.

За проверка на получената информация, в дома на подс. Н. на посочения по-горе адрес, на 01.11.2012г. за времето от 11ч. и 6 мин. до 17ч. и 38 мин. било извършено претърсване от органите на МВР. При това действие в дома на подсъдимия били открити и иззети следните предмети: 1 брой пистолет "В.-Р - 38, кал. 9x19мм. с фабр. №, един пълнител към него с 1 брой патрон къл. 9мм.; 1 брой пистолет "Л.-Р, кал. 9x19 с фабр. № с два празни пълнителя към него; 1 брой пистолет "Маузер", кал. 6x35мм. с фабр. № и един празен пълнител към него; 1 брой пистолет "О.", кал. 6, 35мм фабр. № 8210 с един пълнител към него с 1 брой патрон - кал. 6, 35мм; 1 брой пистолет "Зауер"-38 Н, кал. 7,65мм. с фабр. № с два празни пълнителя към него; 2 броя патрони кал. 7,65мм ; 1 брой пистолет "Л.", кал. 7,65мм с фабр. № с един брой празен пълнител към него; 1 брой картечен пистолет "С. - МК-2", с фабр. № и един пълнител към него с 6 броя патрона, кал. 9x19; 1 брой пистолет марка " М.", кал. 22 с фабричен № с 1 брой пълнител с 6 броя патрони кал. 22мм /5,6мм/; 1 брой пистолет „Маузер“ с фабр. № с един брой пълнител с 2 броя боеприпаси и един брой празен пълнител; газов пистолет „А. –RG“; газ-сигнален пистолет „ИЖ“, модел 79-8 с един брой празен пълнител; пневматичен пистолет „Б.“, модел „MP“ с един брой празен пълнител; 1 брой газ-сигнален револвер марка "Е.", кал. 9 мм. с фабричен номер № , преработен за стрелба с патрони 22 калибър и 86 броя патрони, кал. 22 /5,6мм/; 1 брой

гладкоцевна пушка "43", 11 -ти калибър с фабр. № ; 1 брой пушка "Маузер", турско производство, модел 1893 година, без фабричен номер с надписи на арабски език; 1 брой пушка - карабина " М.", модел - 1895 год. с фабр. № ; 1 брой пушка "У.", модел - 1894 година без фабричен номер; 1 брой цев и цевна кутия от пушка „М.“; 400 броя патрони, кал. 9 мм, поставени в картонени кутии с надпис "М.", 9 мм,- Л.; 181 броя патрони, кал. 7,65 мм.; 164 броя патрони кал. 9x18 и 3 броя гилзи, поставени в картонени кутии; 50 броя патрони, кал.44, поставени в картонена кутия с текст на латиница "S."; 106 броя патрони, кал. 6,35мм., поставени в картонена кутия; 95 броя ловни патрони - 12ти калибър; 992 броя патрони, 22 калибър /5,6мм/; 5 броя ловни патрони 16ти кал; 3 броя патрони, кал. 9x19мм; 1 брой патрон, кал. 5,45мм.; 7 броя патрони, кал. 8мм; 1 брой затвор за пушка „М.“; 1 брой затвор за огнестрелно оръжие; 7 броя резервни части за пистолет „Л.“; 1 брой метална кутия с ловен барут; 1 брой затворен блок за огнестрелно оръжие.

В жилището на подсъдимия Й. Н. в [населено място], на [улица], при извършеното на 01.11.2011г. претърсване, били открити и иззети и следните документи: лична карта № на името на С. З. Ц.; лична карта № на името на Р. Г. Б.; свидетелство за управление на МПС № на името на Р. Г. Б.; контролен талон № на името на Р. Г. Б. и свидетелство за регистрация на МПС № за лек автомобил, марка „Ф.У.“ с ДКН: .

За намерените оръжия подсъдимият Н. е дал обяснение, че са му останали по наследство след смъртта на баща му. За личните документи е посочил, че ги е намерил на улицата.

Съобразно заключението на съдебно-балистическата експертиза /л. 105-л. 120 от ДП/, изследваните от нея пистолети и револвер марка "Е.", /с изключение на пневматичен пистолет „Б.“, газ-сигнален пистолет „ИЖ“ 79-8 и газов пистолет „А. – RG“/, са огнестрелни оръжия по смисъла на закона. Газовият пистолет "Е.", кал. 9 мм. с фабричен номер № , е преработен за стрелба с патрони 22 калибър и също представлява огнестрелно оръжие. Изследваните от балистическата експертиза пушки и части от такива, както и автоматичният картечен пистолет "С. - МК-2", с фабр. № , също са огнестрелни оръжия по смисъла на закона. Пушките, пистолетите и револверите, представляващи огнестрелни оръжия според заключението на експертизата, /с изключение на пистолет „Маузер“ с фабр. № металните детайли от пистолет, както и цевта и цевната кутия от пушка „М./, са технически изправни и годни да произведат изстрели. Пистолетът „Маузер“ с фабр. № е негоден да произвежда изстрели. Изследваните от съдебно-балистическата експертиза патрони /с изключение

на 16 броя газови револверни патрони/, са огнестрелни боеприпаси по смисъла на закона.

Установено е чрез експертно заключение /л. 141 – л.146 от ДП/, че в Националната съдебно-балистическа колекция на Лабораторията по съдебна балистика при НИКК на МВР не се съхраняват гилзи и куршуми - веществени доказателства от неразкрити престъпления на територията на Република България, извършени с употреба на огнестрелно оръжие, които да са изстреляни с представените за изследване инкриминирани по настоящото наказателно производство огнестрелни оръжия.

Извършена е техническа експертиза /л. 123 – л. 127 от ДП/ на иззетите в жилището на подсъдимия чужди документи /2 броя лични карти, 1 брой СУМПС и 1 брой контролен талон/. Съобразно заключението на тази експертиза, всички те са истински.

Видно от писмена справка от Служба „КОС“ при 01 РУП-СДВР, инкриминираните огнестрелни оръжия не се водят на отчет и контрол и за подсъдимия Й. Е. Н. не са издавани разрешения за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси.

Съгласно писмена справка от Главна Дирекция „Охранителна полиция“ – МВР, подсъдимият Й. Е. Н. не се води на отчет и контрол на територията на страната като притежател на огнестрелни оръжия.

Първоинстанционният съд е направил обоснован извод в присъдата от 20.06.2012г., че фактическата обстановка, приета за установена в съдебния акт, се подкрепя от доказателствения материал по делото. В съответствие с нормата на чл. 373 ал. 3 вр. с чл. 372 ал.4 от НПК, в мотивите към първоинстанционната присъда Специализираният наказателен съд се е позовал на самопризнанието на подсъдимия Н., а така също и на доказателствата, събрани на досъдебното производство, подкрепящи самопризнанието. Съдът в настоящата особена процедура не е освободен от задължението да извърши анализ на доказателствата по делото, подкрепящи признаването от подсъдимия на фактите от обстоятелствената част на обвинителния акт, което първостепенният съд е и сторил. Изводите на Специализирания наказателен съд по доказателствата в настоящия наказателен процес се споделят от въззивната инстанция.

Осъществяването на престъплението по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК от страна на подсъдимия Й. Е. Н. и описаната по-горе фактическа обстановка, приета въз основа на фактите по обвинителния акт, в пълна степен се подкрепят от: свидетелските показания на свидетелите Е., Л., Р., Н., С.; от писмените доказателства – протокола за

претърсване и изземване от 01.11.2011г. в жилище на адрес [населено място], [улица], писмените справки от Служба „КОС“ при 01 РУП-СДВР и от Главна Дирекция „Охранителна полиция“ – МВР- характеристичната справка и справка за съдимост за подс. Н.; съдебно-балистическите експертизи /л. 105-л. 120, л. 141 – л. 146 от ДП/ ; както и веществените доказателства, приобщиени по делото по предвидения в НПК ред – посочените подробно по-горе огнестрелни оръжия и боеприпаси.

Гласните доказателства, събрани на досъдебното производство, описани по-горе, се приемат от настоящия съдебен състав за достоверни, тъй като в пълна степен се подкрепят от веществените доказателства – огнестрелни оръжия и боеприпаси в голямо количество, открити и иззети от разследващите органи при извършеното процесуално-следствено действие. В подкрепа на приетите за установени факти по делото са експертизите, отразени по-горе /балистически/, чиито заключения са коментирани в първоинстанционната присъда като обективни, компетентни и безпристрастни, а така също въз основа на останалите писмени доказателства по делото, в това число протокола за претърсване и изземване, справки от Служба "КОС" и ГД „Охранителна полиция“. Въззивният съд споделя тази преценка, въз основа на която също базира своите правни изводи.

В заключение може да се посочи, че фактите по обстоятелствената част на обвинителния акт, признати от подсъдимия Н., за които той са се съгласил да не се събират доказателства в хода на съдебното следствие, напълно се подкрепят от цялата доказателствена съвкупност, събрана на досъдебното производство.

Въз основа на несъмнено и безспорно доказаните факти по делото, въззивният съд намира за законосъобразен и правно обоснован направеният в първоинстанционната присъда извод за осъществено от обективна и от субективна страна от подсъдимия Й. Е. Н. престъпление по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК, а именно: на 01.11.2011 г., в [населено място], в жилище, находящо се в [населено място], [улица], държал огнестрелни оръжия и боеприпаси за огнестрелни оръжия, без да има за това надлежно разрешение съгласно изискванията на Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия: чл. 56 ал.1: Лицето по чл. 50, ал. 1 - 3 получило разрешение за придобиване, може да съхранява и/или употребява взривните вещества и пиротехническите изделия, с изключение на фойерверки от категория 1, или да съхранява, носи и/или употребява огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях след получаване на разрешение за съответните дейности от директора на ГДОП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице; чл.50 ал.1: Физически и юридически лица, регистрирани като търговци по смисъла на Търговския закон, и културни организации по смисъла на Закона за закрила и развитие на културата могат да придобиват взривни вещества и пиротехнически изделия, с изключение на фойерверки от категория 1, чрез закупуване, по наследство, чрез дарение или замяна след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДОП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от

началника на РУ на МВР по местонахождение на обекта за съхранение; чл.50 ал.3: Лицата по ал. 1 и 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДОП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице, като се касае до огнестрелни оръжия и боеприпаси в голямо количество, както следва: 1 брой пистолет "В.-Р - 38, кал. 9x19мм. с фабр. № , един пълнител към него с 1 брой патрон къл. 9мм.; 1 брой пистолет "Л.-Р, кал. 9x19 с фабр. № с два празни пълнителя към него; 1 брой пистолет "Маузер", кал. 6x35мм. С фабр. № и един празен пълнител към него; 1 брой пистолет "О.", кал. 6, 35мм фабр. № с един пълнител към него с 1 брой патрон - кал. 6, 35мм; 1 брой пистолет "Зауер"-38 Н, кал. 7,65мм. С фабр. № с два празни пълнителя към него; 2 броя патрони кал. 7,65мм ; 1 брой пистолет "Л.", кал. 7,65мм с фабр. № с един брой празен пълнител към него; 1 брой картечен пистолет "С. - МК-2", с фабр. № и един пълнител към него с 6 броя патрона, кал. 9x19; 1 брой гладкоцевна пушка "43", 11 -ти калибър с фабр. № ; 1 брой пушка "Маузер", турско производство, модел 1893 година, без фабричен номер с надписи на арабски език; 1 брой пушка - карабина " М.", модел - 1895 год. с фабр. № ; 1 брой пушка "У.", модел - 1894 година без фабричен номер; 1 брой пистолет марка " М.", кал. 22 с фабричен № с 1 брой пълнител с 6 брой патрона кал. 22мм /5,6мм/; 400 броя патрона, кал. 9 мм, поставени в картонени кутии с надпис "М.", 9 мм,- Л.; 181 броя патрона, кал. 7,65 мм.; 164 броя патрона кал. 9x18 и 3 броя гилзи, поставени в картонени кутии; 50 броя патрона, кал.44, поставени в картонена кутия с текст на латиница "S."; 106 броя патрона, кал. 6,35мм., поставени в картонена кутия; 95 броя ловни патрони - 12ти калибър; 992 броя патрона, 22 калибър /5,6мм/; 5 броя ловни патрона 16ти кал; 3 броя патрона, кал. 9x19мм; 1 брой патрон, кал. 5,45мм.; 7 броя патрона, кал. 8мм; 1 брой револвер марка "Е.", кал. 9 мм. с фабричен номер № , преработен за стрелба с патрони 22 калибър и 86 броя патрони, кал. 22 /5,6мм.

Въззивният съд намира за законосъобразни и обосновани изводите на първостепенния съд, очертаващи правната рамка на разглеждания казус.

Страните в процеса не спорят по обективната страна на осъщественото деяние от страна на Н. по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК. Въз основа на събрания по делото доказателствен материал, посочен и анализиран по-горе, се налага изводът, че подсъдимият е държал огнестрелни оръжия и боеприпаси в големи количества, без да има за това надлежно разрешително. Издаването на последното е уредено в чл. 56 ал.1

вр. с чл. 50 ал.1 и ал.3 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. Посочените текстове от визирания закон определят кръга лица, начините на придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси, както и органите, оправомощени да издадат разрешително за придобиване. Разрешителното се издава от Директора на ГД „БОП“ на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от Началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице.

В конкретния случай, видно от писмена справка от Служба „КОС“ при 01 РУП-СДВР, приложена по делото /на досъдебното производство/ инкриминираните огнестрелни оръжия не се водят на отчет и контрол и за подсъдимия Й. Е. Н. не са издавани разрешения за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси., а видно от писмена справка по делото от Главна Дирекция „Охранителна полиция“ – МВР, подсъдимият Й. Е. Н. не се води на отчет и контрол на територията на страната като притежател на огнестрелни оръжия.

За съставомерността на изпълнителното деяние „държане на огнестрелни оръжия и боеприпаси“ по смисъла на чл. 339 ал.1 от НК е необходимо те да се намират във фактическата власт на субекта на престъплението, което в казуса по настоящото наказателно производство е налице. Върховният Касационен съд е имал поводи многократно да се произнесе във връзка с тази форма на изпълнително деяние, като в този смисъл са: Решение №538/02.12.1997г. по н.д. №429/97г. на ВКС, 2-ро н.о.; Решение №632/04.06.1996г. по н.д. №514/95г. на ВКС, 1-во н.о.; Решение №557/09.11.2000г. по н.д. №499/2000г. на ВКС, 2-ро н.о.; Решение №65/16.02.1998г. по н.д. №459/1997г. на ВКС, 1-во н.о. и др. В Решение №65/16.02.1998г. по н.д. №459/1997г. на ВКС, 1-во н.о. се третира въпросът за държаните от субекта на престъплението по чл. 339 оръжия, боеприпаси и взривове, останали у извършителя „по наследство“. ВКС в цитираното свое решение е приел, че „за съставомерността на деянието по чл. 339 от НК са без значение обстоятелствата, че оръжието е останало в наследство и/или е държано в наследствена къща. Същественото е, че се притежава без разрешение“.

В същото Решение е изяснено и съдържанието на критерия оръжия и боеприпаси „в голямо количество“. Критерият е количествен и в конкретно разглеждания казус откритите и иззети в жилището на подсъдимия оръжия и боеприпаси напълно съответствуват на съдържанието на понятието „голямо

количество“, респективно – правната квалификация на деянието по чл. 339 ал.2 НК, възведено като обвинение спрямо Й. Н. е коректна и точна.

От субективна страна, правилно първоинстанционният съд е преценил, че в конкретния случай са налице всички елементи от субективната страна на деянието по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК – подсъдимият е съзнавал, че упражнява фактическо владение на конкретни огнестрелни оръжия и боеприпаси, съзнавал е, че те са в голямо количество /както оръжията, така и боеприпасите/, както е и съзнавал, че няма надлежно разрешително, издадено от оправомощен орган на МВР по предвидения ред в Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. Налице са всички елементи на формата на вина „пряк умисъл“, визирани в нормата на чл. 11 ал.2 от НК.

В този смисъл, възраженията на защитата на подсъдимия, направени във въззивната жалба, а те са в смисъл, че липсва пряк умисъл у подсъдимия за осъществяване на престъплението по чл. 339 от НК, не намират опора в доказателствения материал по делото и не могат да бъдат споделени.

Още по-малко резонни са доводите на защитата в жалбата, поддържани и в пледоарията на защитника на подсъдимия в хода на съдебните прения, че в конкретно разглеждания казус би могла да намери приложение разпоредбата на чл. 9 ал.2 от НК. Настоящият състав на въззивния съд намира за законосъобразни и обосновани изводите на първоинстанционния СпНС, направени в мотивите към Присъдата от 20.06.2012г., за неприложимост на горепосочената законова разпоредба. Чл. 339 ал.1 от НК, очертаващ елементите от основния състав на престъплението-предмет на настоящото наказателно производство, не предвижда от деянието да са настъпили вредни последици. Самото държане на огнестрелни оръжия и боеприпаси от страна на подсъдимия, без да има за това надлежно разрешение в съответствие с изискванията на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, представлява общественоопасно деяние. В конкретния случай е изпълнен и критерият „големи количества“ огнестрелни оръжия и боеприпаси, което дава основание за приложение на по-тежко квалифицирания и наказуем състав на престъплението в сравнение с този по основния състав, респективно- сочи на по-висока степен на обществена опасност на деянието.

Въз основа на горните аргументи се налага изводът, че първоинстанционният съд е приложил правилно материалния закон, като е признал за виновен и е осъдил подсъдимия Й. Е. Н. по точната и коректна, относима към фактите по делото правна квалификация на извършеното от него.

Както е видно от съдържанието на въззивните жалба и протест, между жалбоподателя и държавното обвинение няма спор относно фактическата обстановка, изяснена по делото, и нейната доказателствена обезпеченост /а и няма как такъв да е налице, предвид особената процедура, при която е проведено първоинстанционното съдебно следствие – чл. 373 ал.3 вр. с чл. 372 ал.4 вр. с чл. 371 т.2 от НПК/. Несъгласието с първоинстанционната присъда и на двете обжалващи страни е относно санкционната част на Присъдата от 20.06.2012г. – размера на наложеното на подс. Н. наказание и приложението на чл. 66 ал.1 от НК относно наложеното му от първоинстанционния съд наказание лишаване от свобода.

Настоящият въззивен състав намира, че видът и размерът на наказанието, наложено на подсъдимия в първоинстанционния съдебен акт, съответствуват на предвидените в закона критерии за определяне на наказанието.

Наказанието, предвидено в санкционната част на престъпния състав по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2 -ро от НК, предвижда наказание лишаване от свобода. Неговият размер е определен от законодателя в рамките на минимум 3 /три/ години и максимум 10 /десет/ години.

Правилно и в съответствие със законоустановите критерии за определяне на размера на наказанието, което следва да наложи, първоинстанционният съд е определил наказанието лишаване от свобода под средния размер на предвиденото в закона за конкретното престъпление, и по-близо до минималния размер. За да направи тази преценка, СпНС е обсъдил смекчаващите и отегчаващите отговорността на конкретния подсъдим обстоятелства и е отчетел наличието на превес на смекчаващите.

Като смекчаващи отговорността на подс. Н. обстоятелства първостепенният съд е отбелязал добрите характеристични му данни /същият няма криминални прояви, съответно- криминалистически регистрации, работи, семеен е, грижи се за семейството си и детето си/, липсата на предишни осъждания /подсъдимият не е осъждан, видно от справка му за съдимост/, оказаното съдействие за разкриване на обективната истина по делото, изразеното пред съда съжаление за извършеното. Правилно първоинстанционният съд не е включил в обема на смекчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства самопризнанието, тъй като то е отчетено от законодателя с разпоредбата на чл. 373 ал.2 от НПК и наличието му е обусловило приложението на чл. 58а от НК при определянето на размера на наказанието. Противоположният подход би довел до това един и същ факт да бъде взет предвид два пъти в полза на подсъдимия, каквато не е целта на закона и по-конкретно на процедурата по Глава 27-ма от НПК. Като отегчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство първоинстанционният съд е отчетел съхранението на огнестрелните оръжия и боеприпасите в жилищна сграда, в жилището на подс. Н., където той живее със семейството и непълнолетното си дете и създадената предвид на това опасност за околните. Обосновано първоинстанционният съд е приел защо големите количества огнестрелни оръжия и боеприпаси не би следвало да се отчетат като самостоятелно отегчаващо отговорността обстоятелство, а именно защото този квалифициращ признак е възведен от законодателя в по –тежко наказуем състав на престъплението по ал. 2 на чл. 339 от НК, каквото е и обвинението спрямо конкретния подсъдим.

В резултат от направения анализ на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства и изводът за превес на смекчаващите, първоинстанционният съд обосновано и в съответствие със закона е определил размерът на наказанието лишаване от свобода на подсъдимия Н. на 4 /четири/ години и 6 /шест/ месеца.

Въззивният съд намира за неоснователни възраженията на защитата на подсъдимия и на самия подсъдим, направени във въззивната жалба и поддържани в съдебно заседание пред втората съдебна инстанция, че определеното от първоинстанционния съд

наказание е в завишен размер, както и исканията за намаляване размера на наказанието. Така определеният от страна на първоинстанционния съд размер на наказанието лишаване от свобода, настоящият въззивен състав намира за прецизен, съобразен със законоустановените критерии по чл. 54 от НК, тъй като той е в пределите, определени от закона за извършеното престъпление, взети са предвид степента на обществена опасност на деянието и на дееца, отчетени са в пълна степен подбудите за извършване на деянието и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства.

Правилен е изводът, до който е достигнал първостепенният съд след извършен от него анализ, че в конкретния казус е приложима разпоредбата на чл. 58а НК в сега действащата ѝ редакция, която е била в сила и към момента на извършване на престъплението по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК. По този начин напълно са удовлетворени критериите на чл. 2 ал.1 от НК /изхождайки от факта, че нормата на чл. 58а от НК е материалноправна/. При прилагане на посочения текст съдът правилно е редуцирал размера на наказанието 4 години и 6 месеца лишаване от свобода с една трета, и по този начин е наложил на подсъдимия наказание лишаване от свобода в размер на 3 /три/ години.

Настоящият въззивен състав намира за законосъобразно и съответстващо с целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК, прилагането от страна на първоинстанционния съд на института на условното осъждане – чл. 66 ал.1 от НК спрямо конкретния подсъдим. Както вече беше отбелязано по-горе, той не е осъждан, следователно е налице първата предпоставка по чл. 66 ал.1 от НК. След прилагането на нормата на чл. 58а от НК, размерът на наказанието лишаване от свобода е определен на 3 /три/ години, така че е налице и другата изискуема в чл. 66 ал.1 от НК – наложеното наказание лишаване от свобода да е до три години..

Въззивният съд, също както и първоинстанционния, намира, че спрямо конкретното подсъдимо лице целите на наказанието по чл. 36 от НК, и най-вече с оглед неговото поправяне, не е наложително той да изтърпи наказанието. Настоящият въззивен състав намира също и че законосъобразно, в съответствие с разпоредбите на чл. 66 ал.1 и ал.2 от НК първоинстанционният съд е определил изпитателен срок от 5 /пет/ години.

Изхождайки от генералната и специалната превенции, формулирани от законодателя като цели на наказанието в чл. 36 от НК и акцентирайки на една от основните негови цели – поправянето на извършителя, както това е предвидено в чл. 66 ал.1 от НК, въззивният съд намира за правилен и обоснован изводът на първоинстанционния СпНС, че в конкретния случай изпълнението на наказанието следва да бъде отложено с изпитателен срок.

Това е така, защото в конкретния казус не може да не се отчетат следните обстоятелства, които пряко рефлектират върху преценката на съда относно степента на обществена опасност на конкретното деяние и на конкретния негов извършител, а именно:

Както беше посочено по-горе в настоящото въззивно решение, съдебното производство се провежда по реда на Глава 27-ма от НПК, чл. 373 ал.3 вр. с чл. 372 ал.4 вр. с чл. 371 т.2 от НПК. Съобразно закона и съдебната практика на ВКС, установена с Т.Р. №1 /06.04.2009г. по т.д. №1/2008г. на ОСНК, признатите изцяло от подсъдимия факти, включени в обстоятелствената част на обвинителния акт, очертават рамките на фактическата обстановка, която съдът е длъжен и следва да приеме в съдебния си акт.

Прокурорът в обвинителния акт е приел за време на извършване на престъплението по чл. 339 ал.2 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК от страна на подсъдимия,

01.11.2011г. - деня, в който е извършено претърсването в дома му и свързаното с него изземване на огнестрелните оръжия и боеприпасите. Очевидно от страна на Прокуратурата не са били проверени чрез способите на НПК обясненията на Н. /дадени в качеството му на обвиняем на досъдебното производство/, че оръжията и боеприпасите са останали в наследствената им къща след смъртта на баща му, а впоследствие – при възникнал пожар в нея – са били прехвърлени в семейния апартамент на подсъдимия в [населено място], на [улица]. Още на досъдебното производство не са били изследвани, нито подкрепени с доказателства обстоятелствата: кога е починал бащата на Н., дали и кога е настъпил пожар в къщата, в която е живял баща му, при което би могъл да се очертае период на държане по-дълъг от възприетия в обвинителния акт. Тъй като това не е сторено, а в процедурата по Глава 27-ма, чл. 371 т.2 от НПК както първоинстанционният, така и въззивният съд, са обвързани от фактическите положения в обвинителния акт на прокурора, представеното пред въззивната съдебна инстанция в съдебното заседание, проведено на 23.10.2012г. писмено доказателство /удостоверение от РУП – [населено място] с рег. № /, че в [населено място], в семейната къща на родителите на подсъдимия, на 24.12.2010г. е станал пожар, може и следва да се цени само дотолкова, доколкото потвърждава в определена степен обясненията на Н. в наказателния процес. Подсъдимият дава обяснения, че след смъртта на баща му, който бил колекционер на оръжия и боеприпаси, инкриминираните такива останали в семейната къща на родителите в [населено място]. Там останала да живее майката на подс. Н. – И. Й. Н.. Видно от представеното пред въззивния съд удостоверение от РУП – [населено място], във въпросната къща на 24.12.2010г. действително е станал пожар, за който в посоченото РУП своевременно е постъпил заявителски материал. По тези причини подсъдимият преместил оръжията и боеприпасите в дома си в [населено място], на [улица], . Видно от съдебно-балистическата експертиза по делото, действително част от огнестрелните оръжия са стари – произведени в края на 19-век, а именно: пушка "Маузер", турско производство, модел 1893 година, без фабричен номер с надписи на арабски език; пушка - карабина " М.", модел 1895 година с фабр. № ; пушка "У.", модел 1894 година без фабричен номер. Впоследствие майката на подсъдимия се разболяла от болест на Алцхаймер /за което по делото са налице писмени доказателства, представени пред въззивната съдебна инстанция в с.з. на 23.10.2012г. – епикриза и експертно решение на ТЕЛК/, и инкриминираните оръжия и боеприпаси останали в дома му, без той да предприеме никакви действия по узаконяването им.

Обясненията на обвиняемия/подсъдимия са самостоятелно доказателствено средство в наказателния процес и съдържащите се в тях факти и обстоятелства са доказателство в процеса. Прокуратурата, върху която лежи тежестта на доказване и наказателното производство, не е събрала и ангажирала никакви други доказателства в противовес на тези обяснения, нито такива, въз основа на които да може да се направи друг извод за начина на придобиване на оръжията и боеприпасите от страна на подсъдимия, нито за целите, поради които те са се намирали в негово владение, нито за евентуални негови връзки и контакти с други лица по повод на държането на инкриминираните вещи, или за други действия, които подсъдимият да е предприемал с тези оръжия и боеприпаси. След като това е така, съдът не може да презумира и да поставя в основата на присъдата си други факти по делото, освен установените и доказани чрез способите на НПК. На базата на установеното и доказано по делото съдът прави своите изводи за степента на обществената опасност на деянието и на дееца.

Във връзка с отразените по-горе аргументи, въззивната инстанция не намира за основателни и доводите в протеста на прокурора, че следва да бъде отменен приложението спрямо конкретния подсъдим институт на условното осъждане, тъй като огнестрелните оръжия и боеприпасите са в „много голямо количество“, че подсъдимият очевидно не осъзнава степента на обществена опасност на извършеното и омаловажава постъпката си, че сред оръжията е налице и такава, което е преработено от газово в огнестрелно.

Въпросът за квалифициращия признак „голямо количество“ беше обсъден по-горе и той е част от самостоятелен, по-тежко наказуем престъпен състав от НК, за който е предвидена по-тежка наказателна санкция и наложеното от първостепенния съд наказание е в рамките на тази санкция. Преработеният от газов в огнестрелен револвер "Е.", кал. 9 мм. с фабричен номер № Е. – 7110329 е третиран в съдебния акт именно като огнестрелно оръжие и е част от оръжията, за държането на които е определено наказанието на подсъдимия от първата съдебна инстанция. Доводът, че подсъдимият не осъзнава степента на обществена опасност на извършеното и омаловажава постъпката си, съдът преценява като становище на прокурора, ненамиращо потвърждение в материалите по делото. Въззивният съд не намира за основателни и доводите на прокуратурата за несъответствие на наложеното от първата съдебна инстанция наказание, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок, с генералната и специалната превенции. Не е без значение и обективно установения по делото факт, че с инкриминираните по настоящото наказателно производство огнестрелни оръжия не са били извършени престъпления на територията на страната /виж експертизата на л. 141 – л. 146 от ДП/.

При извършената инстанционна проверка настоящият въззивен състав не констатира процесуални нарушения на досъдебното производство нито в производството пред първата съдебна инстанция.

Първоинстанционният съд законосъобразно в своя съдебен акт е извършил ПРИСПАДАНЕ на основание чл. 59 ал.1 и ал.2 от НК от така наложеното на подсъдимия наказание времето, през което той е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 01.11.2011г. до 05.11.2011г..

В съответствие със законовите изисквания и на основание чл. 53 ал.2 б.„а“ от НК, първостепенният съд се е произнесъл с присъдата и по въпроса за веществените доказателства, като е постановил ОТНЕМАНЕ в полза на държавата на вещите - предмети на престъплението, притежаването на които е забранено, а именно: 1 брой пистолет "В.-Р - 38, кал. 9x19мм. с фабр. № , един пълнител към него с 1 брой патрон къл. 9мм.; 1 брой пистолет "Л.-Р, кал. 9x19 с фабр. № с два празни пълнителя към него; 1 брой пистолет "Маузер", кал. 6x35мм. с фабр. № и един празен пълнител към него; 1 брой пистолет "О.", кал. 6, 35мм фабр. № с един пълнител към него с 1 брой патрон - кал. 6, 35мм; 1 брой пистолет "Зауер"-38 Н, кал. 7,65мм. с фабр. № с два празни пълнителя към него; 2 броя патрони кал. 7,65мм ; 1 брой пистолет "Л.", кал. 7,65мм с фабр. № с един брой празен пълнител към него; 1 брой картучен пистолет "С. - МК-2", с фабр. № и един пълнител към него с 6 броя патрона, кал. 9x19; 1 брой гладкоцевна пушка "43", 11 -ти калибър с фабр. № ; 1 брой пушка "Маузер", турско производство, модел 1893 година, без фабричен номер с надписи на арабски език; 1 брой пушка - карабина " М.", модел - 1895 год. с фабр. № ; 1 брой пушка "У.", модел - 1894 година без фабричен номер; 1 брой пистолет марка " М.", кал. 22 с фабричен № с 1 брой пълнител с 6 брой патрона кал. 22мм /5,6мм/; 400 броя патрона, кал. 9 мм, поставени в картонени кутии с надпис "М.", 9 мм,- Л.; 181 броя патрона, кал. 7,65 мм; 164 броя патрона кал. 9x18 и 3 броя гилзи, поставени в картонени кутии; 50 броя патрона, кал.44, поставени в картонена кутия с текст на латиница "S."; 106 броя патрона, кал. 6,35мм., поставени в картонена кутия; 95 броя ловни патрони - 12ти калибър; 992 броя патрона, 22 калибър /5,6мм/; 5 броя ловни патрона 16ти кал; 3 броя патрона, кал. 9x19мм; 1 брой патрон, кал. 5,45мм.; 7 броя патрона, кал. 8мм; 1 брой револвер марка "Е.", кал. 9 мм. с фабричен номер № , преработен за стрелба с патрони 22 калибър и 86 броя патрони, кал. 22 /5,6мм.

Въззивният съд констатира, че първоинстанционният е пропуснал да се произнесе по част от веществените доказателства по делото – оръжия и части от такива, които не представляват огнестрелни оръжия, както и боеприпаси, които не са огнестрелни, а също така документи – 2 бр. лични карти, СУМПС и контролен талон. Този пропуск може и следва да бъде поправен от първоинстанционния съд по реда на чл. 306 ал.1 т.4 от НПК.

АСНС констатира, че първоинстанционният съд се е произнесъл в присъдата съобразно чл. 301 ал.1 т.12 НПК по разноските по делото, като на основание чл. 189 ал.3 от НПК е осъдил подсъдимия Й. Е. Н. да заплати в полза на държавата разноски в размер на 725, 40 лв., както и 5 лв. държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Предвид на всички отразени дотук съображения, въззивната съдебна инстанция намира, че не са налице основания за отмяна или за изменение на Присъда от 20.06.2012г. по НОХД №633/2012г. на Специализирания наказателен съд.

Водим от изложените по-горе мотиви и на основание чл. 338 вр. с чл. 334 т.6 от НПК Апелативният специализиран наказателен съд, първи наказателен състав,

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда от 20.06.2012г. на Специализирания наказателен съд по НОХД №633/2012г. по описа на същия съд.

Решението подлежи на обжалване и протест пред Върховния касационен съд на РБ в 15-дневен срок от уведомяването по реда на чл. 340 ал.2 предл.2 НПК на страните – подсъдимия, неговия защитник и Апелативната специализирана прокуратура.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.